

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-540/16

„Spika“ UAB a i.
proti

Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná politika rybolovu – Nariadenie (EÚ) č. 1380/2013 – Článok 16 ods. 6 a článok 17 – Pridelenie rybolovných možností – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca spôsob založený na objektívnych a transparentných kritériách – Nerovnaké konkurenčné podmienky medzi prevádzkovateľmi v odvetví – Charta základných práv Európskej únie – Články 16 a 20 – Sloboda podnikania – Rovnosť zaobchádzania – Proporcionalita“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 12. júla 2018

1. *Prejudiciálne otázky – Právomoc Súdneho dvora – Limity – Žiadosť o výklad vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá vykonáva právo Únie – Pojem vykonanie práva Únie – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca metódu pridelovania rybolovných možností pridelených členským štátom – Zahrnutie*

(Článok 267 ZFEÚ; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1380/2013, článok 16 ods. 6)

2. *Rybolov – Zachovanie morských zdrojov – Režim kvót na rybolov – Rozdelenie rybolovných možností medzi členské štáty – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca spôsob založený na objektívnych a transparentných kritériách – Opatrenie, ktoré môže spôsobiť nerovnaké konkurenčné podmienky medzi prevádzkovateľmi v odvetví – Odôvodnenie nutnosťou vyhnúť sa nadmernému využívaniu morských zdrojov – Prípustnosť – Neodôvodnené obmedzenie slobody podnikania a práva na rovnosť zaobchádzania – Neexistencia*

(Charta základných práv Európskej únie, články 16 a 20 a článok 52 ods. 1; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1380/2013, článok 2 ods. 1, článok 16 ods. 6 a článok 17)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 22 – 24)

2. Článok 16 ods. 6 a článok 17 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES, a články 16 a 20 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava vo veci samej, prostredníctvom ktorej tento členský štát prijme spôsob pridelovania rybolovných možností, ktorý – hoci je založený na objektívnych a transparentných kritériách rozdelenia –, môže viesť

k nerovnakému zaobchádzaniu medzi prevádzkovateľmi, ktorí prevádzkujú rybárske plavidlá plaviace sa pod jeho vlajkou, pokiaľ uvedený spôsob sleduje jeden alebo viacero všeobecných záujmov uznaných Európskou úniou a je v súlade so zásadou proporcionality.

Vzhľadom na to, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, sleduje ciele spoločnej politiky rybolovu tak, ako je to upravené v nariadení č. 1380/2013, je nutné konštatovať, že spĺňa cieľ všeobecného záujmu uznaný Úniou v zmysle článku 52 ods. 1 Charty. Pokiaľ ide o schopnosť predmetnej vnútroštátnej právnej úpravy vo veci samej dosiahnuť ciele všeobecného záujmu, ktoré sleduje, treba uviesť, že táto právna úprava pomocou spôsobu pridelovania rybolovných možností, ktorý stanovuje, umožňuje vyhnúť sa najmä tomu, že morské biologické zdroje budú nadmerne využívané a že ich obnovenie bude narušené alebo znemožnené. Za týchto podmienok je uvedená právna úprava vhodná na zabezpečenie udržateľnosti rybolovu z environmentálneho hľadiska, ako sa uvádza v článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1380/2013.

Pokiaľ ide o otázku, či tento spôsob má či nemá za následok obmedzenie slobôd zakotvených v článkoch 16 a 20 Charty, ktoré ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov sledovaných predmetnou vnútroštátnou právnou úpravou vo veci samej, z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že historický podiel môže byť zvýšený alebo znížený v závislosti od určitých kritérií, najmä kritérií environmentálneho charakteru alebo kritérií, ktoré prispievajú k rozvoju miestneho hospodárstva. Ďalej prevádzkovateľ s historickým podielom nemôže sám získať viac ako 40 % rybolovných možností pridelených Litovskej republike pre daný druh rýb. Napokon, ako bolo uvedené v bode 38 tohto rozsudku, podiel na rybolovných možnostiach, ktorý nebol pridelený prednostne prevádzkovateľom s historickým podielom a ktorý musí predstavovať aspoň 5 % rybolovných možností pridelených Litovskej republike, je pridelený formou aukcie ďalším prevádzkovateľom, ktorí vlastnia rybárske plavidlo plaviace sa pod litovskou vlajkou. Za týchto okolností spôsob pridelovania rybolovných možností v konaní vo veci samej nielenže nevedie k tomu, že tieto možnosti sú vyhradené len pre prevádzkovateľov s historickým podielom podľa týchto podielov, ale umožňuje aj vyvážiť tieto podiely na základe viacerých objektívnych prvkov.

(pozri body 44, 47, 48, 51 – 54, 56 a výrok)